

Maggie și animalele magice

Salvarea peștișorului *fermecat*

E.D. Baker

ilustrații de

Lisa Manuzak

Traducere din limba engleză de
Maria Fiera

Editura Paralela 45

Cuprins

Capitolul 1.....	1
Capitolul 2.....	13
Capitolul 3.....	21
Capitolul 4.....	25
Capitolul 5.....	33
Capitolul 6.....	48
Capitolul 7.....	58
Capitolul 8	66
Capitolul 9.....	79

Capitolul 10.....	89
Capitolul 11.....	97
Capitolul 12.....	111

EDITURA PARALELA 45

Maggie
și animalele
magice

Salvarea peștișorului fermecat

EDITURA PARALELA 45

Capitolul 1

Zelia, mama vitregă a lui Maggie, rotea un băț lung în apa fierbinte, cu săpun. A scos o tunică și a pus-o într-o altă copaie, cu apă rece. Chipul lui Maggie a fost împrôșcat de stropi reci de apă.

— Doar pe asta o mai aveam de spălat, a spus Zelia. Clătește restul

rufelor! Mă duc în casă să pregătesc prânzul. După ce atârni toate rufele pe culme să se usuce, poți veni înăuntru să mănânci. Ai grijă să nu-ți cadă pe jos! Dacă murdărești vreo haină, va trebui s-o speli din nou.

Maggie a încuviințat.

— O să am grijă.

O dată pe săptămână trebuia să ajute la spălatul rufelor. Mama vitregă avea mulți copii, așa că întotdeauna era câte ceva de făcut. Maggie era foarte ocupată de când tatăl ei plecase cu câteva săptămâni

★ ★ Salvarea peștișorului fermecat ★ ★

în urmă în celălalt capăt al pădurii, să taie lemne. Tare ar fi vrut să știe când avea să se întoarcă.

Maggie și-a scufundat mâinile în copaia cu apă rece și a scos una dintre cămașile gemenilor. După ce a stors-o bine, a atârnat micuța cămașă albastră pe culme. Picura atât de multă apă din ea, că pământul de dedesubt se transformase în noroi.

Maggie avea mare grijă să nu-i cadă rufe pe jos. Le căra fără să le lase să atingă pământul și le

atârnă astfel încât să nu cadă de pe sfoară. Hainele ei se udaseră leocă, dar măcar rufele erau curate. În ziua în care avea de spălat, își lăsa întotdeauna jurnalul special al creaturilor magice într-un loc sigur.

Când a fost gata prânzul, Zelia a chemat toți copiii în casă. Maggie nu terminase de întins rufele, așa că a încercat să se grăbească. Toată treaba asta îi dădea o foame de lup.

Maggie tocmai atârna ultima tunică pe sfoară, când a auzit brusc

un fâlfâit de aripi. Cinci porci zburători planau pe deasupra copacilor. Au aterizat în noroi, sub rufele din care se scurgea apă. „O, nu!” s-a gândit Maggie. Porcii stropeau și se jucau în noroi.

— Plecați! a strigat ea. Încetați!

Porcii împrășcau rufele cu stropi mari de noroi. Maggie sigur avea să fie nevoită să le spele din nou!

A încercat să-i alunge, dar ei tot zburau. Se jucau de-a prinselea printre hainele atârinate pe culme, stropindu-le cu și mai mult noroi.

★ ★ Salvarea peștișorului fermecat ★ ★

Maggie nu știa ce să facă. O parte din ea se bucura să vadă cum zboară porcii, dar aveau să o bage în bucluc. Și-a atins lăntișorul special cu vârf de corn de unicorn. Ce bine ar fi fost să aibă efect și asupra enervanților de porci zburători!

— Plecați de aici! a strigat ea.

Văzând că porcii nu se sinchiesc, a aruncat cu pietre în ei ca să-i sperie. Porcii au zburat, în sfârșit.

Chiar atunci, Zelia, mama vitregă, a ieșit din casă și a văzut-o pe

Maggie aruncând cu pietre. Pe porcii zburători însă nu i-a zărit.

— Ce tot faci? a vrut ea să știe. Ce-ai făcut cu rufele?

— Alungam niște porci zburători, a spus Maggie. Au murdărit rufele de noroi!

— Porci zburători? Ha! a spus Zelia. Maggie, minți de-ngheață apele pe zi ce trece. Nu există porci zburători!

— Nu mint, porcii *au fost* aici! s-a plâns Maggie. Au zburat chiar înainte să ieși din casă.

★ ★ Salvarea peștișorului fermecat ★ ★

— Am văzut cum aruncai cu
pietre în hainele noastre curate,
dar n-am văzut nici urmă de porc!
a spus mama vitregă. Acum tre-
buie să speli totul
din nou.

Maggie a oftat.

— Știu.

Știa și că nu trebuie să se certe.

Nu făcea decât să dea de un bucluc și mai mare. Zelia a intrat în casă cu pași apăsați în timp ce Maggie a luat toate rufele de pe culme și le-a pus în apa cu săpun. A frecat și a frecat până când a făcut răni la mâini. Când toate hainele au fost curate, Maggie le-a mutat în copăia cu apă rece. A clătit și a clătit, apoi a întins rufele pe culme.

Maggie era, în sfârșit, pe punctul de a intra în casă, la masă, când a auzit din nou un fâlfâit de aripi. Porcii se întorseseră și dădeau târcoale rufelor! Maggie a apucat un băț și l-a fluturat în aer.

— Plecați! a țipat până când a durut-o gâtul, și porcii și-au luat zborul, în sfârșit.

Zelia a ieșit din nou din casă.

— De ce țipai, mă rog? a întrebat-o mama vitregă.

— Porcii s-au întors, a răspuns Maggie.

Maggie și animalele magice

— Nu mai minți! i-a spus Zelia.
Pune-ți pofta-n cui! O să mănânci
când o să înveți să spui adevărul.

